

DE HARINGWORMZIEKTE (ANISAKIASIS)

Onlangs verscheen in de dagbladen het bericht, dat de nieuwe haring dit jaar ten minste een week in zout bewaard moet zijn, voor hij ter verkoop aan de consument mag worden aangeboden. Onderzoekingen met proefdieren hebben namelijk aangetoond, dat de larven van de „haringworm” door langdurig contact met zout hun activiteit verliezen. Door deze maatregel wordt beoogd te voorkomen, dat er zich wederom gevallen van de zg. haringwormziekte zullen voordoen. De larve die deze ziekte veroorzaakt, werd door ons oorspronkelijk gedetermineerd als *Eustoma rotundatum*. Later is gebleken, dat dit onjuist is geweest; het is een *Anisakis*-larve, eveneens een der *Heterocheilidae*, zodat de „haringwormziekte” anisakiasis genoemd mag worden.

Naar alle waarschijnlijkheid zal er, ten gevolge van bovenstaand voorschrift, geen anisakiasis meer voorkomen. Indien onverhoopt toch een patiënt aan deze ziekte zou blijken te lijden, zouden wij het bijzonder op prijs stellen hiervan bericht te krijgen. Tevens zouden wij dan gaarne serum van een dergelijke patiënt ontvangen in verband met onderzoekingen naar een serologische diagnostiek van deze ziekte.

4 mei 1962

P. H. VAN THIEL,
Laboratorium voor Parasitologie,
Rapenburg 33, Leiden

F. C. KUIPERS,
Centraal Pathologisch Laboratorium,
Ziekenhuis Dijkzigt, Rotterdam

E. H. KAMPelmacher,
Rijks Instituut voor de Volksgezond-
heid, Utrecht

BERICHTEN BUITENLAND

Wereldberichten

Jaarverslag der Wereldgezondheidsorganisatie. — Het verslag van de Wereldgezondheidsorganisatie te Genève over het jaar 1961, een heterogeen boekwerk, waarvan de delen, onderdelen, bijlagen en illustraties een onnoemelijk aantal subjecten omschrijven, verscheen wederom stipt op tijd: een prestatie die getuigt van een straffe bureaucratische leiding. Belangrijke wijzigingen in het beleid hebben zich niet voorgedaan; naïeve opzet en bevestigingen van vroeger jaren raken vergeten. Als voornaamste taak behield de organisatie, zich ten opzichte van elk belangrijk medisch-hygiënisch probleem deskundig te laten voorlichten, en te pogen met de verworven kennis aan de oplossing mede te werken. Daartoe dienen haar een aantal naar karakter zeer uiteenlopende publikaties, en het onderhouden van betrekkingen met regeringen, organisaties, instellingen en personen over de wereld.

Engeland

College of pathologists. — Een commissie gevormd uit leden van de Association of Clinical Pathologists en van de Pathological Society streeft naar de stichting van een „college”. (*Lancet*, 21 april, bl. 852).

Laboratoriumonderzoek voor de huisarts. — De *Lancet* van 14 april (bl. 791) geeft een rapport over „diagnostic facilities” voor de huisarts, in het bijzonder over de „pathology service offered by 14 hospitals in North West Metropolitan regions”. De rapporteur merkt op dat een zeer groot deel van de verrichte onderzoekingen geschiedt op verlangen van een naar verhouding kleine groep van huisartsen. In deze groep vindt men er velen die geregeld de klinische demonstraties bijwonen. „The doctors who use diagnostic services seldom or not at all are the overworked, of whom there are

many, the lazy, and some of the elderly who have been unaccustomed for much of their professional life to rely on laboratory tests and X-ray films, and who continue to depend on physical signs and symptoms, backed by their own experience. Some are skilful and capable family doctors, for clinical acumen does not vary directly in proportion to frequency of recourse to diagnostic aids”.

In hetzelfde nummer van de *Lancet* (bl. 805) plaatst de redactie een ingezonden stuk aangaande hetzelfde onderwerp met de titel „unsaleable”: de onverkoopbaarheid van de diensten die door de ziekenhuislaboratoria worden aangeboden. De inzender, een „clinical pathologist”, legt er de nadruk op dat het tot het beleid van de National Health Service behoort „to have all its hospitals open to all doctors”; de onkosten zijn voor rekening van de schatkist. Nu en dan worden de artsen in zijn gebied hieraan herinnerd met een opsomming van de aard der diagnostische onderzoekingen die voor hen kunnen worden gedaan. „A recent survey of the results is astonishing”. Ruim de helft van al de onderzoekingen die ten behoeve van de 66 artsen in zijn gebied werden verricht, geschiedde op aanvraag van slechts een zestal artsen („all young men”).

De epidemie van pokken. — Op 13 april, zeven dagen na het opnieuw verschijnen van pokken in Zuid-Wales, waren zeven sterfgevallen aan pokken in een vrouwenzaal van het Glanrhed Mental Hospital te Bridgend vastgesteld. Bovendien werden 9 patiënten in het Black Mill Isolation Hospital verpleegd. Al deze patiënten waren ouder dan 70 jaar en te voren reeds ziek. De nieuwe gevallen hebben tot gevolg dat de rugby-wedstrijd tussen Wales en Ierland die te Dublin zou worden gespeeld en reeds eenmaal is uitgesteld, dit seizoen waarschijnlijk niet meer zal doorgaan. (*Lancet*, 21 april, bl. 856).

Levende influenza-vaccine. — Een werkgroep van de Medical Research Council brengt in de *British Medical Journal* van 14 april (bl. 1036) rapport uit over een proef met levende influenza-vaccine bij de Royal Air Force. Tot nog toe ging in Engeland en de Verenigde Staten de belangstelling vooral uit naar formol-vaccine. Van levende vaccine heeft men uit Rusland vrij gunstige berichten, in tegenstelling tot Australische uitkomsten. De Britse proeven werden niet „begunstigd” door een influenza-epidemie, zodat men zich over de beschermende waarde geen oordeel kan vormen. Maar de virologische en immunologische uitkomsten zijn bemoedigend en maken voortzetting van het onderzoek gewenst. „The selection of suitable strains, dosage, methods of administration, and clinical efficacy are all questions that deserve study”.

Het influenza-virus buiten epidemietijd. — Bij influenza vraagt men zich wel eens af: waar blijft het virus in de interepidemische perioden? Circuleert het na de epidemie als een schijnbaar onschuldige symbiont binnen de bevolking, omdat deze beschermd is door een tijdens het heersen der ziekte verworven immuniteit? Of is het virus door functionele variabiliteit of veroudering tijdelijk of blijvend minder virulent geworden? Slaapt het misschien of verschuilt het zich bij paarden, eenden, kippen en varkens? Is voor dit vraagstuk de „orthodox infectious diseases approach” te verkiezen, waarbij men aanneemt dat de nieuwe epidemische verschijning berust op het binnendringen van een vers virulent virus? De redactie van de *Lancet* van 14 april (bl. 785) wijst op het belang van de nauwkeurige virologische diagnostiek bij sporadische gevallen, en op de mogelijkheid door stelselmatig serologisch onderzoek binnen een gezonde bevolkingsgroep de circulatie van een virulent virus te herkennen.